Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Regula pastoralis

Gregor <I., Papst>

[Basel], 15. Feb. 1496

Beati Gregorii pape: in librum Pastoralis cure ad Iohannem Ravennatis urbis Episcopum Prologus feliciter incipit

urn:nbn:de:bsz:31-313469

Visual Library

Beati Gregorij pape: in librū Paſtoralis cure ad Johannem Rauennatis vrbis Epiſcopum Prologus feliciter incipit.

P Aſtoralis cure me pondera
fugere deliteſcendo voluiſ-
ſe: benigna frater chariſſime
atq; humilima intētione de
prehendis. Que ne quibuſ-
dam leuia eſſe videant: preſentis libri ſti
lo exprimo de eorū grauedine omne qđ pē-
ſo. vt ⁊ hec: qui vacat: incaute nō expetat
⁊ qui incaute expetijt: adeptum ſe eſſe ꝑ-
timeſcat. Quadripartita vero diſputatiōe
liber iſte diſtinguit vt ad lectoris ſui ani-
mum ordinatis allegationibus quaſi qui
buſdā paſſibus gradiatur. Nā cum rerū
neceſſitas expoſcit: penſandū valde eſt.
ad culmen quiſq; regiminis qualiter ve-
niat: atq; ad hoc rite perueniēs ꝛ qualiter
viuat. ⁊ bene viuens: qualiter doceat. et
recte docens: infirmitatem ſuam quoti-
die: quanta conſideratione cognoſcat:
ne aut humilitas acceſſum fugiat: aut per
uentioni vita contradicat: aut vitam doc-
trina deſtituat: aut doctrinā preſumptio
extollat. Prius ergo appetitum temperet
timor: poſt autem magiſteriū: qđ queren-
te ſuſcipitur: vita cōmendet: ac deinde ne
ceſſe eſt vt paſtoris bonū. qđ viuendo oſtē-
ditur: etiam loquēdo propagetur. Ad ex
tremū vero supereſt: vt ꝑfecta queq; ope-
ra: cōſideratio proprie infirmitatis depri-
mat. ne hec ante occulti arbitris oculos
tumor elationis extinguat. Sed qꝛ ſunt
pleriq; mihi imperito ſimiles qui dū me-
tiri ſe neſciunt: que nō didicerunt: docere
ꝯcupiſcūt. qui pōdus magiſterij tāto leui
us eſtimāt: q̄to vix magnitudinis illi⁹ ig
norāt: ab ipſo libri hui⁹ rep̄hendant exor
dio: vt qꝛ indocti ac precipites doctrine
arcē tenere appetūt: a p̄cipitatiōis ſue au
ſib⁹ in ipſa locutionis noſtre ianua repel
lantur.

Explicit prologus.

Beati Gregorij pape liber Paſtoralis cure quatuor partibus diſtinctus: Feliciter incipit.

Prima pars: oſtendēs qualiter ad magiſteriū Paſtorale dignus quiſq; venire: atq; hoc indignus qualiter debeat pertimeſcere.

Imperiti ne venire ad Paſtorale magiſterium audeant.

Capitulum. .I.

N Ulla ars doceri preſumit
niſi pri⁹ intēta meditatio
ne diſcat. Ab imperitis er-
go paſtorale magiſterium
qua temeritate ſuſcipit.
quū ars ē artiū regimē aīa-
rū. Quis āt cogitationū vulnera occul-
tiora eſſe neſciat vulnerib⁹ viſcerū. Et tn̄
ſepe hi q̄ nequaq̄ ſpūalia p̄cepta ꝯgnoue
rūt: cordis ſe medicos ꝓfiteri nō metuūt.
dūq; pigmētoꝝ vix neſciūt: videri medici
carnis nō erubeſcūt. Sꝫ qꝛ auctore deo ad
religiōis reuerentiā omē iaꝫ p̄ntis ſeculi
culmē inclinat: ſunt nōnulli q̄ intra ſanc-
tā eccleſiā ꝑ ſpeciē regiminis gloriā affec
tāt honoris. videri doctores appetūt. trā
ſcēdere ceteros ꝯcupiſcūt. atq; atteſtante
veritate primas ſalutatiōes in foro. prīos
in cenis recubit⁹. primas in cōuentib⁹ ca
thedras querūt. Qui ſuſceptū cure paſto
ralis officiū miſtrare digne tāto magiſ ne-
queūt: q̄to ad hūilitatiſ magiſteriū ex ſola
elatiōe ꝑuenerūt. Ipſa q̄ppe in magiſte-
rio lingua ꝯfundit: qn̄ aliud diſcit. ⁊ aliđ
docet. Cōtra qđ dn̄s ꝑ ꝓphetā queritur: di
cēs. Ipſi regnauerūt ⁊ nō ex me. pricipes
extiterūt ⁊ nō ꝯgnoui. Ex ſe nāq;: ⁊ nō ex
arbitrio ſūmi rectoris regnāt: qui nullis
fulti virtutib⁹: nequaq̄ vocati: ſed ſua cu